

at stemme imod Dødsstraffens fuldstændige Af-
skaffelse; men efterat dette nu er opnaaet, saa
kommer man bagester og vil tage Alternati-
vet bort. Det er en Argumentation, en Frem-
gangsmaade, som jeg ikke kan finde Andet end
— ja, jeg vil ikke bruge noget stærkt Udtryk,
jeg vil blot nøies med at sige, at den er ikke
exact. Jeg vil ogsaa henlede Opmærksomheden
paa, hvorledes en af Forslagsstillerne, det ærede
Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds
(Tscherning), tidligere har ytret, at man i en
Lov af en Bestaffenhed som den foreliggende
ikke skulde borttage Noget af det, som Regje-
ringen har forlangt; selv var han isøvrigt villig
til Mildhed, men hvad Staten forlangte, det
skulde man ikke nægte den. Nu har jo Regje-
ringen ikke forlangt Andet end, hvad der staaer
i Lovudkastet, og der er altsaa ingen Grund til
at give den Mere. Der er desuden en Be-
tragting, der her gjør sig gjældende. I Lands-
thinget, hvor dette Lovudkast har været paa et
af sine tidligere Stadier, er Alternativet ved-
taget af et overveiende Fleertal, hvad der og-
saa har bidraget til, at en Debat om Døds-
straffens Afskaffelse ikke er bleven reist der med
nogensomhelst Styrke, fordi man har fundet sig
beroliget netop ved dette Alternativ. Jeg an-
fører dette for at lægge de Herrer paa Sinde,
der idelig sige: „Forandrer saa Lidt som muligt
i Loven, for at den ikke paa et andet Sted skal
møde Vanskeligheder“, om de ikke netop ville
bevirke dette ved at udstemme Alternativet. Jeg
opfordrer ærede Medlemmer til at stemme mod
Endringsforslagene.

Udsig: Jeg har forlangt Ordet for at
gjøre et Par Bemærkninger angaaende Dueller.
Den store Humanitet, der gaar igjennem hele
dette Lovudkast, paaskjønne vi Alle i høi Grad,
og der er vistnok ikke Mange af os, der ønske
at stærpe de deri omhandlede Straffe. Jeg kan
i saa Henseende ganske slutte mig til, hvad den
ærede sidste Taler ytrede, og vil aldeles støtte
ham med Hensyn til Dødsstraffen, men der er
dog Tilfælde, hvor Springet fra den tidligere
Lovgivning kan synes at være vel stort. Denne
sætter, som bekendt, Livsstraf for Dueller, me-
dens Lovudkastet aldeles ingen Straf sætter
derfor; men naar jeg gennemlæser Motiverne

til Loven, maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan finde,
at de staae i fuldkommen Overensstemmelse
med de Paragrapher, der ere blevne et Udbytte
af dem. Der er nemlig ikke blot Tale om
Quellers eiendommelige Charakter, der skulde
gjøre, at det var nødvendigt at have særegne
Bestemmelser om dem, saaledes, at de ikke gif-
ind under Bestemmelserne om Slagsmaal eller
Mord; men der er tillige gjort opmærksom paa,
at Duel er en Selvtægt, hvori Loven ikke kan
finde sig, og der er omtalt, at Dueller ikke lade
sig forene med et velordnet Retsystem, som
nemlig i Almindelighed paalægger Strafansvar
for Selvtægt. Det er dette Punkt, som jeg
troer, enhver Straffelov maa vedtjende sig, men
det gjør man ikke, naar man siger, at Dueller
skulde være straffrie, medmindre de medføre en
større Legemsbestadigelse. Jeg kan meget vel
forstaae dem, der sige, at der hertilands i
Grunden er en altfor slap Tressfølelse, og at
det var godt, om den var noget stærkere; jeg
kan sympathisere med dem, der i visse Maader
saaledes tage Dueller i Forsvar, skjønt jeg
rigtignok finder, at disse ere et lidet hensigts-
mæssigt Middel til at hævede sin Ære; jeg kan
forstaae, at man siger, at det i Grunden er en
langvarig og kedelig Wei at gaae til Domsio-
lene, naar Ens Ære er krænket; men saa
Meget maa man indrømme mig, at det er en
Wei, hvorved man dog kan hævede den, medens
derimod den anden Wei efter sin Bestaffenhed
slet ikke fører dertil. Det, at man stiller sig
Ansigt til Ansigt, ligeoverfor sin Modstander
og viser, at man ikke er forskt eller bange for
Døden, er ganske vist en Ære, idet man derved
viser, at man har Mod; men det er ikke sagt,
at det er det, hvorom der er Spørgsmaal i det
foreliggende Tilfælde. Dersom Dueller blive
aldeles straffrie, synes det altsaa, at denne Lov,
forsaavidt den skal have nogen Indflydelse paa
Sæderne, maa bidrage til, at Dueller ville
blive hyppige hertilands. Jeg troer nu just
ikke, at dette vil blive Tilfældet, men jeg me-
ner ikkebestomindre, at dens Bestemmelser
herom i den Grad ere stridende imod, hvad
der dog maa opretholdes som Princip, at de
ikke paa nogen Maade bør blive staaende.
Hertil kommer, at man er altfor tilbøielig til
at betragte Dueller kun fra een Side, nemlig